

ΣΤΕ 775/2020 [ΕΝ ΜΕΡΕΙ ΑΚΥΡΩΤΕΑ ΑΠΟΦΑΣΗ ΚΥΡΩΣΗΣ ΔΑΣΙΚΟΥ ΧΑΡΤΗ]

Περίληψη

- Εφόσον μόνη εκτελεστή πράξη στη διαδικασία κύρωσης δασικού χάρτη είναι η δημοσιευτέα στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως πράξη κύρωσης του χάρτη, από τη δημοσίευση της τελευταίας αυτής κυρωτικής, τεκμαίρεται η γνώση του ενδιαφερόμενου για την κύρωση του αναρτηθέντος δασικού χάρτη και εκκινεί η προθεσμία άσκησης αιτήσεως ακυρώσεως κατά της κυρωτικής πράξεως, όπως ορίζεται στο ν. 3889/2010.

Εν προκειμένω, απαραδέκτως προσβάλλονται αυτοτελώς οι αποφάσεις της ΕΠ.Ε.Α., με τις οποίες απορρίφθηκαν οι αντιρρήσεις της αιτούσας διότι η νομιμότητά τους κρίνεται στο πλαίσιο ελέγχου της μόνης αυτοτελώς προσβλητής, ως εκτελεστής, πράξεως κύρωσης του δασικού χάρτη.

Η έκταση των 11.218,276 τ.μ. έχει χαρακτηρισθεί ως "ΑΑ (άλλης μορφής)" στον κυρωθέντα δασικό χάρτη. Επομένως, και ανεξάρτητα από τη νομιμότητα της αιτιολογίας της αποφάσεως της ΕΠ.Ε.Α., η οποία θεώρησε ότι δεσμεύεται από έγγραφο του Δασαρχείου Θεσσαλονίκης, η αιτούσα εταιρεία δεν υφίσταται βλάβη από τον προσβαλλόμενο δασικό χάρτη, δεδομένου ότι η επίμαχη έκταση, πάντως, δεν έχει χαρακτηρισθεί ως δασικής μορφής, απορριπτομένης της κρινομένης αιτήσεως, κατά το μέρος αυτό, ως ασκηθείσης χωρίς έννομο συμφέρον.

Στην αρμοδιότητα των ΕΠ.Ε.Α, τόσο πριν όσο και α' την τροποποίηση της παρ. 6 του άρθρου 18 του ν. 3889/2010 με το ν. 4164/2013, ανήκει, κατ' αρχήν, η κρίση περί του δασικού ή μη χαρακτήρα μίας εκτάσεως. Και ναι μεν κατά το γράμμα του ν. 4164/2013 οι ΕΠ.Ε.Α έχουν "επιπροσθέτως" και την αρμοδιότητα της κρίσεως για την ορθή ή μη αποτύπωση της θέσης και των αποτυπωθέντων ορίων των εκτάσεων: α) για τις οποίες εκδόθηκαν πράξεις χαρακτηρισμού, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 14 του ν. 998/1979 και β) αυτών που έχουν κηρυχθεί αναδασωτέες, η αρμοδιότητα, όμως, αυτή φαίνεται να περιορίζεται κατά χρόνο, κατά τη διατύπωση της μεταβατικής διατάξεως του άρθρου 13 παρ. 3 του ν. 4164/2013, μόνο στους δασικούς χάρτες που αναρτώνται μετά τη δημοσίευση του εν λόγω νόμου. Κατά την ορθή, όμως, έννοια των διατάξεων αυτών, ειδικά η αρμοδιότητα των ΕΠ.Ε.Α να αποφαίνονται για το εάν μία έκταση ευρίσκεται ή όχι εντός των ορίων εκτάσεως που έχει χαρακτηρισθεί ως δασική ή που έχει κηρυχθεί αναδασωτέα είναι λογικώς προηγούμενη της δυνατότητας της ΕΠ.Ε.Α να ελέγχει το δασικό ή μη χαρακτήρα μίας εκτάσεως και, σε περίπτωση αμφιβολίας, "να ζητά επιπλέον στοιχεία από την οικεία δασική υπηρεσία". Πράγματι, η αρμοδιότητα αυτή, που παρεχόταν στην ΕΠ.Ε.Α ήδη με

την αρχική διατύπωση του ν. 3889/2010, δεν θα είχε νόημα να ασκηθεί εάν κατελείπετο οποιαδήποτε αμφιβολία για το εάν η εκάστοτε έκταση έχει ή όχι εμπέσει στα όρια ευρύτερης εκτάσεως που είχε κηρυχθεί ως αναδασωτέα ή χαρακτηριστεί ως δασική. Στην περίπτωση επομένως αυτή, και ανεξάρτητα εάν η ανάρτηση δασικού χάρτη έχει γίνει πριν ή μετά το έτος 2012, η ΕΠ.Ε.Α, όταν δεν είναι σε θέση να διατυπώσει βέβαιη κρίση για το εάν η επίμαχη έκταση έχει ή όχι εμπέσει στα όρια εκτάσεως που έχει κηρυχθεί αναδασωτέα, τότε οφείλει προηγουμένως να αποφανθεί επί του ζητήματος αυτού, ζητώντας εν ανάγκη πρόσθετα στοιχεία από τη δασική υπηρεσία. Δεν είναι δε πάντως νόμιμη η κρίση της ΕΠ.Ε.Α., όταν, καίτοι η ίδια διατηρεί αμφιβολίες για το κατά πόσον η επίμαχη έκταση εμπίπτει ή όχι στα όρια της αναδάσωσης, δεν αποφαινεται επί του ζητήματος αυτού, περιοριζόμενη στην αντίληψη ότι δεν έχει τη σχετική αρμοδιότητα.

Η ΕΠ.Ε.Α, υπολαμβάνοντας ότι αίτημα των αντιρρήσεων ήταν η κρίση περί της ορθής ή μη αποτύπωσης των ορίων της περιοχής που κηρύχθηκε αναδασωτέα, δεν προέβη καθόλου στην κατ' ουσίαν εξέταση των αντιρρήσεων της αιτούσας. Πράττοντας, όμως, τούτο παρέλειψε να ασκήσει την εκ του νόμου προβλεπόμενη αρμοδιότητά της, ήτοι πριν εξετάσει τον χαρακτήρα των υπό αντίρρηση εκτάσεων, να ελεγχθεί εάν αυτές εμπίπτουν ή όχι στα όρια της αναδάσωσης, λαμβάνοντας υπόψη όλα ανεξαιρέτως τα στοιχεία του φακέλου, συμπεριλαμβανομένης της πράξεως αναδάσωσης και των ακριβών ορίων της, καθώς και της εισηγήσεως της Διεύθυνσης Δασών Θεσσαλονίκης, αξιολογώντας τα δεδομένα των ορθοφωτοχαρτών και κτηματολογικών χαρτών, όπως αυτά προκύπτουν διαχρονικά και αξιοποιώντας τα μέσα της σύγχρονης παρατήρησης (αυτοψία, κλπ), ζητώντας εν ανάγκη επιπλέον στοιχεία από τη δασική υπηρεσία. Επομένως, η απόρριψη των αντιρρήσεων της αιτούσας αιτιολογείται πλημμελώς. Για τον λόγο αυτό βασίμως προβαλλόμενο, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η κρινόμενη αίτηση και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που χαρακτηρίζει ως "ΑΝ (αναδασωτέες)" εκτάσεις εμβαδού 413,636 τ.μ. και 1312,158 τ.μ.. Η δε υπόθεση πρέπει να αναπεμφθεί στη Διοίκηση για νέα νόμιμη κρίση.

Πρόεδρος: Αθ. Ράντος

Εισηγητής: Θ. Κανελλοπούλου

Το πλήρες κείμενο της απόφασης θα αναρτηθεί αμέσως μετά την καθαρογραφή του από το Δικαστήριο.